31988L0331

L 151/79 EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS 1988 6 17

TARYBOS DIREKTYVA
1988 m. birželio 13 d.
iš dalies keičianti Direktyvą 83/181/EEB dėl Direktyvos 77/388/EEB 14 straipsnio 1 dalies d punkto taikymo, atleidžiant tam tikrų prekių galutinį importą nuo pridėtinės vertės mokesčio

(88/331/EEB)

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį ir ypač į jos 99 ir 100 straipsnius,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę (1),

atsižvelgdama į Ekonominių ir socialinių reikalų komiteto nuomonę (2),

kadangi Direktyvos 83/181/EEB (3) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 85/346/EEB (4), nuostatose dėl tam tikrų prekių importo atleidimo nuo pridėtinės vertės mokesčio nurodyta, kad būtina pasiekti kuo didesnį muito ir pridėtinės vertės mokesčio sistemų bendrumą; kadangi Reglamente (EEB) Nr. 1315/88 (5) Taryba patvirtino muitų sistemos pakeitimus; kadangi kai kuriuos minėtus pakeitimus derėtų įtraukti į Direktyvą 83/181/EEB, jeigu jie atitinka mokesčių derinimo tikslus;

kadangi Direktyvoje 83/181/EEB nustatoma ne tik Direktyvos 77//388/EEB (6) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 84/386/EEB (7), 14 straipsnio 1 dalies d punkto taikymo sritis, bet taip pat siekiama nustatyti platesnes nei minėtame straipsnyje nustatytos Bendrijos taisykles dėl prekių galutinio importo atleidimo nuo pridėtinės vertės mokesčio; kadangi šias taisykles reikėtų iš dalies pakeisti ir papildyti taip, kad būtų užtikrintas didesnis jų taikymo bendrumas Bendrijos lygiu;

kadangi, siekiant teisinio aiškumo, Direktyvos 83/181/EEB 11 straipsnio 2 dalį reikėtų išdėstyti tiksliai,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyva 83/181/EEB keičiama taip:

1) 11 straipsnio 2 dalis keičiama taip:

„2. Nuo pridėtinės vertės mokesčio taip pat atleidžiamos dovanos, kurios įprastai dovanojamos vedybų proga ir kurias šio straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas atitinkantis asmuo gauna iš asmenų, kurių įprasta gyvenamoji vieta yra Bendrijai nepriklausančioje šalyje. Nuo pridėtinės vertės mokesčio taip pat atleidžiamos dovanos, kurių vieneto vertė yra ne daugiau kaip 200 ekiu. Tačiau valstybės narės turi teisę atleisti nuo mokesčio ir tais atvejais, kai kiekvienos nuo mokesčio atleistos dovanos vertė yra didesnė kaip 200 ekiu, jei ji ne didesnė kaip 1 000 ekiu.“;

2) 22 straipsnis keičiamas taip:

„*22 straipsnis*

Įvežamos prekės, kurių bendra vertė yra ne didesnė kaip 10 ekiu, atleidžiamos nuo pridėtinės vertės mokesčio. Valstybės narės gali atleisti nuo pridėtinės vertės mokesčio įvežamas prekes, jeigu jų bendra vertė yra didesnė kaip 10 ekiu, bet ne didesnė kaip 22 ekiu.

(1) OL C 318, 1987 11 30, p. 21.
(2) OL C 180, 1987 7 8, p. 14.
(3) OL L 105, 1983 4 23, p. 38.
(4) OL L 183, 1985 7 16, p. 21.
(5) OL L 123, 1988 5 17, p. 2.
(6) OL L 145, 1977 6 13, p. 1.
(7) OL L 208, 1984 8 3, p. 58.

Tačiau pirmos pastraipos pirmajame sakinyje numatyto atleidimo nuo mokesčio valstybės narės gali netaikyti prekėms, kurios buvo įvežtos pagal užsakymą paštu.“;

3) 35 straipsnio 1 dalies b punkte žodžiai „60 straipsnio 1 dalies b punkte“ keičiami į „60 straipsnyje“;

4) po 38 straipsnio įterpiamas šis skyrius:

„IIa skyrius

Medžiagos, reikalingos medicinos produktų kokybės kontrolei

38 (a) straipsnis

Nuo pridėtinės vertės mokesčio atleidžiamos prekių siuntos, kuriose yra pavyzdžiai medžiagų, naudojamų Pasaulinės sveikatos organizacijos patvirtintų vaistinių gaminių gamyboje medžiagų kokybės kontrolei, ir kurios yra skirtos valstybių narių kompetentingų institucijų įgaliotiems gavėjams, tokias prekių siutas atleidžiant nuo pridėtinės vertės mokesčio.“;

5) 56 straipsnis papildomas taip:

„d) Simbolinio pobūdžio ir nedidelės vertės apdovanojimai, trofėjai ir suvenyrai, skirti nemokamai platinti asmenims, kurių įprasta gyvenamoji vieta yra šalyje, kitoje nei importo šalis, verslo konferencijų ar panašių tarptautinių renginių metu - minėtų daiktų pobūdis, vieneto vertė arba kitos savybės neturėtų būti tokios, kurios galėtų rodyti, kad jie yra skirti komerciniams tikslams.“;

6) 62 ir 63 straipsniai keičiami taip:

„*62 straipsnis*

Taikant šios direktyvos 63 straipsnio nuostatas, įvežama spausdinta reklaminė medžiaga, tokia kaip katalogai, kainynai, naudojimo instrukcijos arba brošiūros, atleidžiama nuo pridėtinės vertės mokesčio, jeigu ji yra susijusi su:

a) prekėmis, skirtomis parduoti arba išnuomoti, kai jas parduoda ar išnuomoja ne importo valstybėje narėje įsikūręs asmuo; arba

b) paslaugomis, kurias teikia asmuo, įsikūręs kitoje valstybėje narėje; arba

c) transporto, prekybos draudimo arba bankininkystės paslaugomis, kurias teikia trečiojoje šalyje įsikūręs asmuo.

63 straipsnis

62 straipsnyje nustatyta lengvata taikoma spausdintoms reklamoms, kurios atitinka toliau išvardytas sąlygas:

a) spaudinyje turi aiškiai matytis įmonės, kuri gamina, parduoda ar nuomoja prekes arba teikia paslaugas, su kuriomis susijusi atitinkama reklama, pavadinimas;

b) kiekvienoje siuntoje turi būti ne daugiau kaip vienas dokumento egzempliorius arba po vieną kiekvieno dokumento egzempliorių, jeigu tai kelių dokumentų komplektas. Vis dėlto įvežamos siuntos, kuriose yra kelios to paties dokumento kopijos, gali būti atleistos nuo pridėtinės vertės mokesčio, jeigu bendras siuntos bruto svoris yra ne didesnis kaip vienas kilogramas;

c) siunta nėra to paties siuntėjo tam pačiam gavėjui siunčiamos siuntų sekos dalis.

Tačiau b ir c punktuose nustatytos sąlygos netaikomos spausdintai medžiagai, susijusiai su pardavimui arba nuomai skirtomis prekėmis ar paslaugomis, kurias siūlo kitoje valstybėje narėje įsikūręs asmuo, jeigu spausdinta medžiaga buvo įvežta ir bus platinama nemokamai.“;

7) 79 straipsnis papildomas taip:

„s) oficialūs leidiniai, išleisti eksporto valstybės, tarptautinių institucijų, regioninės arba vietos valdžios institucijų ir asmenų, įsteigtų pagal eksporto valstybės viešąją teisę, ir spaudiniai, kuriuos valstybėse narėse pripažintos užsienio politinės organizacijos platina rinkiminių kampanijų į Europos Parlamentą arba nacionalinius rinkimus metu valstybėje, kurioje spaudiniai yra išleisti, jeigu pirmiau nurodyti leidiniai ir spaudiniai buvo apmokestinti eksporto valstybėje ir nebuvo atleisti nuo mokesčio eksporto atveju.“;

8) IV skyriaus pavadinimas keičiamas taip:

„Kuras ir tepalai, esantys sausumos transporto priemonėse ir specialiose talpyklose“;

9) 82 straipsnis keičiamas taip:

„*82 straipsnis*

1. Taikant 83–85 straipsnių nuostatas, nuo pridėtinės vertės mokesčio atleidžiamos įvežamos toliau išvardytos prekės:

a) kuras, esantis standartiniuose kuro bakuose:

— privačiose ir komercinėse transporto priemonėse bei motocikluose,

— specialiose talpyklose;

b) kuras, esantis nešiojamuose bakuose, gabenamuose privačiomis transporto priemonėmis ir motociklais, kurio kiekis turi būti ne didesnis kaip 10 litrų vienai transporto priemonei, nepažeidžiant nacionalinių nuostatų dėl kuro laikymo ir gabenimo.

2. Šio straipsnio 1 dalyje:

a) „komercinė transporto priemonė“ – kiekviena motorinė kelių transporto priemonė, (įskaitant traktorius su priekabomis), kuri sukonstruota ir įrengta taip, kad ja būtų galima už atlygį arba nemokamai vežti:

— daugiau kaip devynis asmenis, įskaitant vairuotoją,

— prekes,

ir kiekviena ne gabenti skirta specialios paskirties kelių transporto priemonė;

b) „privati transporto priemonė“ – kiekviena transporto priemonė, kuri neatitinka šios dalies a punkte pateikto apibrėžimo;

c) „standartiniai bakai“ – tai:

— bakai, gamintojo nuolatiniam naudojimui įrengiami visose transporto priemonėse, kurios yra tokios pat rūšies kaip atitinkama transporto priemonė, ir kurių įrengimas leidžia kurą naudoti tiesiogiai važiavimui ir, kai tai taikytina, aušinimo bei kitoms sistemoms.

Transporto priemonėse įrengti dujų balionai, skirti tam, kad dujas būtų galima tiesiogiai naudoti kaip kurą ir bakai, pritvirtinti prie pagalbinių sistemų, kurios taip pat gali būti įrengtos transporto priemonėje, taip pat priskiriami standartiniams bakams,

— bakai, gamintojo nuolatiniam naudojimui pritvirtinti prie visų talpyklų, kurie yra tokios pat rūšies kaip atitinkama talpykla, ir kurių įrengimas leidžia kurą važiavimo metu tiesiogiai naudoti aušinimo bei kitoms sistemoms, kurių sudėtine dalimi yra speciali talpykla;

d) „speciali talpykla“ – tai talpykla, specialiais prietaisais pritaikyta aušinimo, oksidavimo, šiluminės izoliacijos arba kitoms sistemoms.“;

10) 83 straipsnio pirma pastraipa keičiama taip:

— įvade po žodžių „komercinių transporto priemonių standartiniuose bakuose“ įterpiami žodžiai „ir specialiose talpyklose“,

— po b punkto įterpiama:

„c) iki 200 litrų vienoje specialioje talpykloje vienos kelionės metu.“;

11) 90 straipsnio 3 dalies pabaigoje pridedama:

„… arba ta lengvata sumažėtų.“;

12) 91 straipsnis papildomas taip:

„c) netaikyti mokesčio remiantis sutartimis, pariteto pagrindais sudarytomis su trečiosiomis šalimis, kurios yra Tarptautinės civilinės aviacijos konvencijos (Čikaga, 1994 m.) šalys, siekiant įgyvendinti Konvencijos 9 priede nurodytų 4.42 ir 4.44 rekomenduojamų praktikų (aštuntasis leidimas, 1980 m. liepos mėn.) nuostatas.“

2 straipsnis

Valstybės narės vėliausiai iki 1989 m. sausio 1 d. patvirtina priemones, kurios įgyvendina šią direktyvą. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

3 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Liuksemburge, 1988 m. birželio 13 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

G. STOLTENBERG